

Espais compartits

Dij, 6/09/2018 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Un dissabte a la tarda, convidat a animar una sessió formativa per a joves adults, vaig proposar un exercici pràctic. Dos voluntaris van sortir al centre del grup. El terra estava enrajolat en quadrats. Vaig indicar que els tots es distribuïssin 18 rajoles. Després d'uns moments d'incertesa, cadascun es va apropiat de l'espai corresponent a nou rajoles. Distribució justa i equilibrada. Cadascun tenia el seu espai propi, on gaudia de llibertat total, i sabia que les altres nou rajoles no eren el seu territori, sinó el del seu company. Tot el grup va semblar que validava el resultat. Hi havia cap alternativa millor a aquesta solució?

Vaig comentar que les decisions preses reflectien una mentalitat individualista, un rerefons neoliberal-capitalista a ultrança. La meua llibertat acaba on comença la llibertat dels altres. Compartiments estancs. Regnes de taifes. Hi havia, almenys, una altra possibilitat: compartir els espais. Tu pots entrar a les meves rajoles i jo a les teves. En comptes de tenir nou quadrats, cadascú en disposaria de 18. Per a això calia concòrdia, acord, respecte, tolerància... La llibertat engrandia així les fronteres gràcies a una actitud d'entesa i obertura. Els límits es dilueixen i la circulació s'agilitza. En això consisteix, almenys a internament, un dels grans èxits de la Unió Europea. No es tracta d'envair el company, sinó de compartir amb ell els espais. Sense colonitzar-los. Sense voler fer-se'n l'amo en una lluita de poder. Els mateixos criteris serveixen per als espais públics, que compartim de manera desigual. Hi ha qui ocupa un espai més gran perquè hi té aparcats el cotxe. El vianant redueix l'ocupació al seu cos. N'hi ha que vesteixen amb uns colors. D'altres, amb uns altres. Quan falla la concòrdia, qualsevol conducta pot resultar agressiva. L'ambient es torna rígid i sorgeix la polèmica per qualsevol petitesa. Defensar com a valor màxim la neutralitat és un parany. Les persones no som neutrals. La temptació és neutralitzar l'espai. Sucumbir-hi resulta nefast.